

den anden Side at tage Hensyn til, hvorledes vore Activer ere forminskede; denne Balance skal man være forpligtet til først at opgjøre, forinden man med stor Vægt kan tale om Op- spikning af Activer. Det vil af det Finants- lovforflag, der er forelagt, sees, at vor Gjæld i Aarets Løb vil blive forminsket med om- trent 2,070,000 Rbd., og at det er et mindre Beløb end dette, der forbruges af vore Ac- tiver. Og hvis man vil gaae ind paa en nær- mere Undersøgelse, som jeg dog ikke her skal indlade mig paa — thi her er det vistnok ikke paa sin Plads nu at behandle vor hele finant- sielle Status —, saa vil jeg kun i Forbigaaende sige, at, naar den høitærede Finantsminister talte om de 864,000 Rbd., som vi ville faae fra Hertugdømmerne, og som det skulde være saa overordentligt betænkeligt, at vi brugte nu, saa er der dog af dette Beløb 400,000 Rbd., som der i alt Fald kan siges Afstillet til For- deel for, at vi just spise nu (Finantsmini- ster en: Ja!) Det er saaledes 400,000 Rbd., som jeg i dette Dieblik kan trække fra. Nei, der skal en ganske anden Undersøgelse til for at gjøre hele Spørgsmaalet klart.

Jeg har med Begrundelsen af min Paaastand om, at Lovforflaget var ubetimeligt, tillige an- ført, at der kunde gjøres den Indvendning heri- mod, at vor Stilling vel maatte i Fremtiden kunde blive saaledes, at vi ikke havde en saa- dan Lov nødvendig, men at det just var nu, at vi havde Penge behov, og at vi derfor ikke kunde henvise til Fremtiden. Det var i denne og i ingen anden Forbindelse — og jeg fremhæver dette paany —, at jeg talte om den Rigdom, der havde vilst sig i vore Finantser. Jeg gif ingen Omveie, hverken store eller smaa — dem holder jeg overhovedet ikke af — for at komme til at underkaste den af mig omtalte finant- sielle Operation en Dabel; jeg vidste vel, at, skulde denne finantsielle Operation bedømmes rigtigt, maatte det stee under ganske andre Forhold end de nuværende, men jeg vilde kun ved at omtale den illustrere, at der ikke havde været nogen Mangel paa rebe Penge for Fi- nantsministeren. Det skal staae fast, at den Mand — han være nu en Møder eller en Fader — der, uden at være tvungen dertil, kan

betale henved 2 Millioner ud i rebe Penge, og derhos notabene kan sige: Det vil jeg ogsaa gjøre næste Aar — at den Mand ikke er i øieblikkelig Pengesforlegenhed. Det kan være, at han handler uklogt, og at han maatte der- ved kan indvilde sig i Forlegenheder, men han kan ikke komme og sige: Jeg er i en saadan Nød og Forlegenhed, at Du endeligt maa skaffe mig nogle Penge.

Ødet jeg nu skal slutte, vil jeg blot tilføie, at det ikke blot er det subkomment Uforholdne i i dette Dieblik at tage den foreslaaede Beslut- ning, som jeg har ønsket at fremhæve, men det er tillige det overordentlig Farlige, der er ved at tage den. Jeg maa paany fremhæve, at det ikke er den rette Maade at tilveiebringe en oeconomisk Ordning af sine Forhold paa, at man begynder med at skaffe Penge tilstede og saa bagefter spørger, om man har Brug for dem, men at det aabenbart er den ene rigtige Wei og den, som alene kan føre til et gunstigt Resultat, at man først alvorligt over- veier, om Pengene skulle bruges, og dernæst spørger, hvorledes de kunne staves tilveie, for- udsat at man har tilstrækkelige Resourcer til at slaae sig igjennem med, indtil denne Over- veielse kan finde Sted, og indtil den kan gjøres paa den rette og fornuftige Maade; men saadanne Resourcer ere i rigeligt Maal tilstede for den høitærede Finantsminister. Der er derfor ikke den mindste Betænkelighed ved en Udsættelse af Spørgsmaalet om en Indkomst- skat, men derimod en meget stor Fare ved nu at tage Beslutning om en Indkomstskats Ind- førelse. Hvis en saadan Beslutning tages, tør jeg, uden at være en stor Spaamand, paa staae, at Besparelserne nok skulle lade vente paa sig.

Formanden: Der er endnu 5 Talere indtegnede, og jeg maa derfor ansee det for rigtigst at slutte Forhandlingerne for idag.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1½. Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af første Behand- ling af:

Udkast til Lov om Indkomstskat.